ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1304/2013

z dnia 17 grudnia 2013 r.

w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 164,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ([3]) ustanowiono ramy dla działań podejmowanych z zastosowaniem Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) i określono w szczególności cele tematyczne, zasady i przepisy dotyczące programowania, monitorowania i ewaluacji, zarządzania i kontroli. Należy zatem określić zadania i zakres działań EFS, wraz z powiązanymi priorytetami inwestycyjnymi odpowiadającymi celom tematycznym, oraz ustanowić przepisy szczególne dotyczące typu przedsięwzięć, jakie mogą być finansowane przez EFS.

(2) EFS powinien zwiększyć możliwości zatrudnienia, wzmacniać włączenie społeczne, zwalczać ubóstwo, wspierać kształcenie, umiejętności i uczenie się przez całe życie oraz rozwijać polityki aktywnego, kompleksowego i trwałego włączenia w ramach zadań powierzonych EFS w art. 162 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i tym samym przyczynić się do spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, zgodnie z art. 174 TFUE. Zgodnie z art. 9 TFUE EFS powinien uwzględnić wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego.

(3) Rada Europejska z dnia 17 czerwca 2010 r. wezwała, by wszystkie wspólne polityki, w tym polityka spójności, wspierały strategię „Europa 2020" na rzecz inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu (strategia „Europa 2020"),. W celu zapewnienia pełnej zgodności EFS z celami tej strategii, w szczególności w odniesieniu do zatrudnienia, kształcenia, szkolenia oraz walki z wykluczeniem społecznym, biedą i dyskryminacją, EFS powinien wspierać państwa członkowskie, z uwzględnieniem stosownych zintegrowanych wytycznych "oraz stosownych zaleceń dla poszczególnych państw, przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE oraz – w stosownych przypadkach – na szczeblu krajowym, krajowych programów reform, których podstawą są krajowe strategie dotyczące zatrudnienia, krajowe sprawozdania społeczne, krajowe strategie na rzecz Romów oraz krajowe strategie na rzecz osób z niepełnosprawnościami. EFS powinien również przyczynić się, we właściwych aspektach, do realizacji inicjatyw przewodnich, zwłaszcza „Programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia, programu „Mobilna młodzież", oraz „Europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym". EFS powinien również wspierać właściwe działania w ramach „Agendy cyfrowej" oraz „Unii innowacji".

(4) Unia stoi przed wyzwaniami strukturalnymi wynikającymi z globalizacji gospodarki, przemian technologicznych, coraz starszej siły roboczej oraz rosnących niedoborów umiejętności i siły roboczej w niektórych sektorach i regionach. Wyzwania te pojawiły się w wyniku ostatniego kryzysu gospodarczego i finansowego, który doprowadził do wzrostu bezrobocia, w szczególności osób młodych oraz innych osób znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak migranci i mniejszości.

(5) EFS powinien wspierać zatrudnienie, poprawiać dostęp do rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem osób najbardziej oddalonych od rynku pracy oraz wspierać dobrowolną mobilność pracowników. EFS powinien też wspierać aktywne i zdrowe starzenie się, w tym poprzez innowacyjne formy organizacji pracy, promowanie zdrowia i bezpieczeństwa w pracy oraz zwiększanie szans na zatrudnienie. Promując lepsze funkcjonowanie

([1]) Dz.U. C 143 z 22.5.2012, s. 82 oraz OJ C 271 z 19.9.2013, s. 101.
([2]) Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 127.
([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Zob. s. 320 niniejszego Dziennika Urzędowego).

rynków pracy przez zwiększanie ponadnarodowej mobilności geograficznej pracowników, EFS powinien w szczególności wspierać działania EURES (sieci Europejskich Służb ds. Zatrudnienia) w zakresie rekrutacji i związanych z nią informacji oraz usług poradnictwa i doradztwa na szczeblu krajowym i transgranicznym. Operacje finansowane przez EFS powinny być zgodne z art. 5 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że nikt nie może być zmuszony do świadczenia pracy przymusowej lub obowiązkowej.

(6) EFS powinien również wspierać włączenie społeczne oraz zapobiegać ubóstwu i zwalczać je w celu przerwania cyklu dziedziczenia niekorzystnej sytuacji z pokolenia na pokolenie, co oznacza mobilizację szeregu strategii politycznych ukierunkowanych na osoby znajdujące się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, niezależnie od ich wieku, w tym dzieci, ubogie osoby pracujące i starsze kobiety. Należy zwrócić uwagę na udział osób ubiegających się o azyl i uchodźców. EFS może być stosowany w celu zwiększenia dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług świadczonych w interesie ogólnym, w szczególności w dziedzinie usług dotyczących opieki zdrowotnej, zatrudnienia i szkolenia, usług dla osób bezdomnych, opieki pozaszkolnej, opieki nad dziećmi i opieki długoterminowej. Można wspierać usługi publiczne, prywatne lub środowiskowe świadczone przez różnego rodzaje usługodawców, mianowicie podmioty administracji publicznej, firmy prywatne, przedsiębiorstwa społeczne, organizacje pozarządowe.

(7) EFS powinien zająć się problemem przedwczesnego kończenia nauki szkolnej, promować równy dostęp do kształcenia dobrej jakości, inwestować w kształcenie i szkolenie zawodowe, zwiększać dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, wspierać uczenie się przez całe życie, w tym formalne, nieformalne i pozaformalne ścieżki kształcenia.

(8) Oprócz tych priorytetów, w słabiej rozwiniętych regionach i państwach członkowskich oraz w celu zwiększenia wzrostu gospodarczego i możliwości zatrudnienia należy poprawić sprawność administracji publicznej na szczeblu krajowym i regionalnym, a także zdolność administracji publicznej do działania w sposób partycypacyjny. Należy wzmocnić zdolności instytucjonalne zainteresowanych stron, w tym organizacji pozarządowych, kształtujących politykę w zakresie zatrudnienia, kształcenia, szkolenia i polityki społecznej, w tym w dziedzinie przeciwdziałania dyskryminacji.

(9) Wsparcie w ramach priorytetu inwestycyjnego „Rozwój lokalny kierowany przez społeczność" może przyczynić się do osiągnięcia wszystkich celów tematycznych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Strategie rozwoju lokalnego realizowane przez społeczność wspierane przez EFS powinny być sprzyjające włączeniu osób w niekorzystnej sytuacji przebywających na danym obszarze, i to zarówno pod względem zarządzania lokalnymi grupami działania, jak i pod względem treści strategii.

(10) Jednocześnie niezwykle istotne jest wsparcie rozwoju i konkurencyjności unijnych mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw oraz sprawienie, by dzięki odpowiednim umiejętnościom i możliwości uczenia się przez całe życie społeczeństwo potrafiło dostosować się do nowych wyzwań, takich jak przejście w kierunku gospodarki opartej na wiedzy, wdrażanie agendy cyfrowej, przejście do gospodarki niskoemisyjnej i wydajnej pod względem zużycia energii. Realizując główne cele tematyczne, EFS powinien przyczynić się do sprostania tym wyzwaniom. W tym kontekście EFS powinien wspierać przechodzenie siły roboczej z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia w kierunku bardziej ekologicznych umiejętności i miejsc pracy oraz zajmować się kwestią niedoborów umiejętności, w tym w dziedzinie efektywności energetycznej, energii odnawialnej oraz ekologicznego transportu. EFS powinien również przyczyniać się do rozwijania umiejętności kulturalno-twórczych. Sektor społeczno-kulturalny, sektor kreatywny i sektor kultury są ważne dla pośredniej realizacji celów EFS; z tego względu ich potencjał powinien być lepiej włączany w projekty i programowanie EFS.

(11) W świetle utrzymującej się konieczności podjęcia wysiłku w celu rozwiązania problemu bezrobocia wśród ludzi młodych w całej Unii należy stworzyć Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w regionach najbardziej dotkniętych bezrobociem. Inicjatywa ta powinna stanowić wsparcie w tych regionach dla młodych ludzi, którzy nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą, którzy są bezrobotni lub bierni zawodowo, wzmacniając i przyspieszając tym samym przedsięwzięcia finansowane z EFS. Na inicjatywę tę należy w szczególności przeznaczyć dodatkowe środki finansowe w połączeniu z finansowaniem z EFS w regionach najbardziej dotkniętych bezrobociem. Ponieważ inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych skierowana jest raczej do osób fizycznych, a nie do struktur, powinna ona umożliwiać uzupełnianie innych operacji finansowanych z EFS i przedsięwzięć krajowych ukierunkowanych na młodych ludzi, którzy nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą, w tym poprzez wdrażanie gwarancji dla młodzieży zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży [1], zgodnie z którym młodzi ludzie w ciągu czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub zakończenia kształcenia formalnego powinni otrzymywać dobrej jakości ofertę zatrudnienia, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu. Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych może również wspierać przedsięwzięcia mające na celu zwalczanie zjawiska przedwczesnego kończenia nauki szkolnej. Dostęp do świadczeń dla młodych ludzi i ich rodzin lub osób pozostających na ich utrzymaniu nie powinien być uwarunkowany uczestnictwem młodych ludzi w Inicjatywie na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

[1] Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1.

(12) Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinna być w pełni włączona w programowanie EFS, ale dla osiągnięcia celów tej inicjatywy w stosownych przypadkach należy przewidzieć dotyczące jej przepisy szczególne. Konieczne jest uproszczenie i ułatwienie wdrażania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, w szczególności w odniesieniu do przepisów dotyczących zarządzania finansowego oraz rozwiązań dotyczących koncentracji tematycznej. Aby zapewnić przejrzyste prezentowanie i komunikowanie rezultatów Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, należy przewidzieć szczególne rozwiązania dotyczące monitorowania i ewaluacji, a także informacji i promocji. Organizacje młodzieżowe powinny uczestniczyć w dyskusjach komitetów monitorujących na temat przygotowania i wdrażania, w tym ewaluacji, Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

(13) EFS powinien przyczynić się do realizacji strategii „Europa 2020", zapewniając większą koncentrację pomocy na priorytetach Unii. Minimalny udział EFS w finansowaniu polityki spójności jest określony zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. EFS powinien w szczególności zwiększyć wsparcie dla zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa za pomocą wydzielonej minimalnej alokacji w wysokości 20 % całkowitych środków EFS w poszczególnych państw członkowskich. W zależności od poziomu rozwoju regionów otrzymujących wsparcie wybór i liczba priorytetów inwestycyjnych dla EFS powinny być również ograniczone.

(14) W celu umożliwienia ściślejszego monitorowania i lepszej oceny wyników osiągniętych na szczeblu unijnym dzięki przedsięwzięciom wspieranym przez EFS, w niniejszym rozporządzeniu powinno się ustanowić wspólny zestaw wskaźników produktu i rezultatu. Wskaźniki takie powinny odpowiadać priorytetowi inwestycyjnemu i rodzajowi przedsięwzięć wspieranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. W razie potrzeby wskaźniki te powinny być uzupełnione specyficznymi dla danego programu wskaźnikami produktu lub rezultatu.

(15) Państwa członkowskie są zachęcane do przedstawiania sprawozdań na temat wpływu inwestycji w ramach EFS na równe szanse, równy dostęp i włączenie marginalizowanych grup społecznych w odniesienie do wszystkich programów operacyjnych.

(16) Państwa członkowskie i Komisja powinny regularnie ewaluować skuteczność, efektywność i wpływ wsparcia z EFS na promowanie włączenia społecznego i walki z ubóstwem, w szczególności w odniesieniu do osób w niekorzystnej sytuacji, takich jak Romowie, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony danych związanych z gromadzeniem i przechowywaniem wrażliwych danych na temat uczestników. Państwa członkowskie są zachęcane do przedstawiania sprawozdań na temat inicjatyw finansowanych z EFS w krajowych sprawozdaniach społecznych załączanych do krajowych programów reform, w szczególności w odniesieniu do społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie i migranci.

(17) Efektywne i skuteczne wdrażanie przedsięwzięć wspieranych przez EFS zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między wszystkimi właściwymi podmiotami wymiaru terytorialnego i społeczno-gospodarczymi, z uwzględnieniem podmiotów na szczeblu regionalnym i lokalnym, w szczególności stowarzyszeń zrzeszających i reprezentujących władze lokalne i regionalne, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partnerów gospodarczych, a w szczególności partnerów społecznych i organizacji pozarządowych. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić udział partnerów społecznych i organizacji pozarządowych w zarządzaniu strategicznym EFS, począwszy od kształtowania priorytetów dla programów operacyjnych, a skończywszy na wdrażaniu i ewaluacji wyników EFS.

(18) Państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, aby wdrażanie priorytetów finansowanych przez EFS przyczyniało się do promowania równości kobiet i mężczyzn zgodnie z art. 8 TFUE. Przeprowadzone ewaluacje wskazały na duże znaczenie uwzględniania kwestii celów równości płci we wszystkich aspektach programów oraz na wszystkich etapach przygotowywania, monitorowania, wdrażania i ewaluacji programów operacyjnych w sposób terminowy i spójny, przy jednoczesnym podjęciu konkretnych działań promujących równość płci, niezależność ekonomiczną kobiet, podwyższanie poziomu kształcenia i umiejętności oraz przywrócenie kobiet będących ofiarami przemocy zarówno na rynek pracy, jak i do społeczeństwa.

(19) Zgodnie z art. 10 TFUE wdrażanie priorytetów finansowanych przez EFS powinno przyczynić się do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, ze szczególnym uwzględnieniem osób, które doświadczają dyskryminacji z kilku przyczyn jednocześnie. Dyskryminacja ze względu na płeć powinna być interpretowana szeroko, tak by obejmowała inne aspekty związane z płcią, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wdrażanie priorytetów finansowanych przez EFS powinno również przyczyniać się do wspierania równości szans. EFS powinien wspierać wypełnianie obowiązków Unii wynikających z Konwencji ONZ o prawach osób z niepełnosprawnościami w zakresie m. in. kształcenia, pracy, zatrudnienia i ogólnej dostępności. EFS powinien również promować odejście od opieki instytucjonalnej na rzecz opieki środowiskowej. EFS nie powinien wspierać żadnych przedsięwzięć, które przyczyniają się do segregacji lub wykluczenia społecznego.

(20) Wsparcie dla innowacji społecznych przyczynia się do tego, że polityki sprawniej reagują na przemiany społeczne. EFS powinien zachęcać i wspierać innowacyjne społeczne przedsiębiorstwa i przedsiębiorców oraz projekty innowacyjne, których wdrażania podejmują się organizacje pozarządowe i inne podmioty z dziedziny ekonomii społecznej. W szczególności testowanie i ewaluacja innowacyjnych rozwiązań jeszcze przed zastosowaniem ich na dużą skalę ma kluczowe znaczenie dla poprawy efektywności polityk, a zatem uzasadnia

szczególne wsparcie ze strony EFS. Innowacyjne rozwiązania mogą zawierać, o ile okażą się one skuteczne, opracowanie mierników społecznych, na przykład znakowanie społeczne.

(21) Współpraca ponadnarodowa przynosi znaczną wartość dodaną i dlatego powinna być wspierana przez wszystkie państwa członkowskie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków z uwzględnieniem zasady proporcjonalności. Konieczne jest również zwiększenie roli Komisji w ułatwianiu wymiany doświadczeń i koordynacji wdrażania konkretnych inicjatyw.

(22) W celu wzmacniania zintegrowanego i holistycznego podejścia do zatrudnienia i włączenia społecznego EFS powinien wspierać partnerstwa międzysektorowe i terytorialne.

(23) Mobilizacja podmiotów regionalnych i lokalnych powinna pomóc w realizacji strategii „Europa 2020" i jej głównych celów. Aby zapewnić bardziej aktywny udział władz regionalnych i lokalnych, miast, partnerów społecznych i organizacji pozarządowych w przygotowywaniu i wdrażaniu programów operacyjnych, można wykorzystywać i wspierać pakty terytorialne, lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego, zrównoważone i sprzyjające włączeniu strategie rozwoju lokalnego kierowane przez społeczność na obszarach miejskich i wiejskich oraz strategie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich.

(24) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 stanowi, że zasady kwalifikowalności wydatków są określane na szczeblu krajowym, z pewnymi wyjątkami wymagającymi określenia przepisów szczególnych w odniesieniu do EFS.

(25) W celu uproszczenia korzystania z EFS i zmniejszenia ryzyka błędu oraz ze względu na specyfikę operacji wspieranych przez EFS, należy ustanowić przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do kwalifikowalności wydatków.

(26) Stosowanie standardowych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych i finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe powinno prowadzić do ułatwień dla beneficjentów oraz do zmniejszenia obciążeń administracyjnych spoczywających na wszystkich partnerach projektów EFS.

(27) Należy zapewnić należyte zarządzanie finansami każdego programu operacyjnego oraz jego wdrażania w jak najskuteczniejszy i przyjazny użytkownikom sposób. Państwa członkowskie powinny powstrzymywać się od wprowadzania dodatkowych zasad, które komplikują wykorzystywanie funduszy przez beneficjentów.

(28) Państwa członkowskie i regiony powinny być zachęcane do zwiększenia dźwigni finansowej środków EFS poprzez wykorzystanie instrumentów finansowych w celu wsparcia np. studentów, tworzenia miejsc pracy, mobilności pracowników, włączenia społecznego i przedsiębiorczości społecznej.

(29) EFS powinien uzupełniać inne programy unijne, a między EFS i innymi instrumentami finansowania przez Unię powinno być dążenie do ścisłej współpracy.

(30) Inwestowanie w kapitał ludzki stanowi główną siłę napędową, na którą Unia może liczyć w celu zapewnienia sobie konkurencyjności na szczeblu międzynarodowym oraz trwałego ożywienia swej gospodarki. Żaden rodzaj inwestycji nie jest w stanie doprowadzić do reform strukturalnych, jeśli nie towarzyszy mu spójna, ukierunkowana na wzrost strategia rozwoju kapitału ludzkiego. Dlatego też należy zapewnić, by w okresie programowania 2014-2020 zasoby przeznaczone na poprawę umiejętności oraz na podniesienie poziomu zatrudnienia umożliwiały podejmowanie przedsięwzięć ć na odpowiednią skalę

(31) W celu ustanowienia definicji standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych oraz ich maksymalnych kwot w zależności od rodzaju operacji należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowane konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(32) Przy wykonywaniu powierzonych jej zadań dotyczących EFS Komisję powinien wspomagać komitet przewidziany w art. 163 TFUE.

(33) Ponieważ niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady [1], należy uchylić to rozporządzenie. Niniejsze rozporządzenie nie powinno jednak mieć wpływu ani na kontynuację, ani na zmianę pomocy zatwierdzonej przez Komisję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1081/2006 lub jakichkolwiek innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy na dzień 31 grudnia 2013 r. W związku z tym to rozporządzenie lub inne takie mające zastosowanie przepisy powinny być nadal stosowane po dniu 31 grudnia 2013 r. w odniesieniu do tej pomocy lub do odnośnych operacji aż do ich zamknięcia. Wnioski o pomoc złożone lub zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1081/2006 powinny zachować ważność,

[1] Rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 12).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa zadania Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), w tym Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, zakres udzielanego wsparcia, przepisy szczególne i rodzaje wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem.

Artykuł 2

Zadania

1. EFS wspiera dążenie do wysokiego poziomu zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy, poprawę dostępu do rynku pracy oraz mobilność geograficzną i zawodową pracowników, a także ułatwia im dostosowanie się do zmian w przemyśle oraz w systemach produkcyjnych koniecznych dla zrównoważonego rozwoju, zachęca do wysokiego poziomu kształcenia i szkolenia dla wszystkich i wspiera przechodzenie młodych ludzi z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia, zwalcza ubóstwo, wzmacnia włączenie społeczne, oraz wspiera równość płci, niedyskryminację i równe szanse, przyczyniając się tym samym do wdrażania priorytetów Unii w zakresie wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

2. EFS realizuje zadania określone w ust. 1 poprzez wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu priorytetów i głównych celów unijnej strategii na rzecz inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu (strategia „Europa 2020") oraz poprzez umożliwianie państwom członkowskim zaradzenia szczególnym wyzwaniom, które napotykają na drodze do osiągnięciu celów strategii „Europa 2020". EFS wspiera projektowanie i wdrażanie polityk i przedsięwzięć związanych z jego zadaniami, z uwzględnieniem stosownych zintegrowanych wytycznych oraz stosownych zaleceń dla poszczególnych państw, przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2, i art. 148 ust. 4 TFUE, oraz – w stosownych przypadkach – na szczeblu krajowym, krajowych programów reform oraz innych właściwych krajowych strategii i sprawozdań.

3. EFS przynosi korzyści ludziom, w tym osobom w niekorzystnej sytuacji, np. osobom długotrwale bezrobotnym, osobom z niepełnosprawnościami, migrantom, mniejszościom etnicznym, społecznościom marginalizowanym i osobom zagrożonym ubóstwem i wykluczeniem społecznym bez względu na ich wiek. EFS udziela również wsparcia pracownikom i przedsiębiorstwom, w tym podmiotom z dziedziny ekonomii społecznej, oraz przedsiębiorcom; udziela także wsparcia na rzecz systemów i struktur w celu ułatwienia ich dostosowania do nowych wyzwań, w tym zmniejszania niedostosowania umiejętności i promowania dobrego rządzenia, postępu społecznego oraz wdrażaniu reform, w szczególności w dziedzinie zatrudnienia, kształcenia, szkolenia i polityk społecznych.

Artykuł 3

Zakres wsparcia

1. W odniesieniu do celów tematycznych ujętych w art. 9 akapit pierwszy pkt 8, 9, 10 i 11 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, odpowiadających lit. a), b), c) i d) niniejszego ustępu, oraz zgodnie ze swoimi zadaniami EFS wspiera następujące priorytety inwestycyjne:

a) w ramach celu tematycznego „promowanie trwałego i wysokiej jakości zatrudnienia oraz wsparcie mobilności pracowników":

(i) dostęp do zatrudnienia dla osób poszukujących pracy i osób biernych zawodowo, w tym długotrwale bezrobotnych oraz oddalonych od rynku pracy, także poprzez lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników;

(ii) trwałą integrację na rynku pracy ludzi młodych, w szczególności tych, którzy nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą, w tym ludzi młodych zagrożonych wykluczeniem społecznym i ludzi młodych wywodzących się ze środowisk marginalizowanych, także poprzez wdrażanie gwarancji dla młodzieży;

(iii) pracę na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw, w tym innowacyjnych mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw;

(iv) równość mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach, w tym dostęp do zatrudnienia, rozwój kariery, godzenie życia zawodowego i prywatnego oraz promowanie równości wynagrodzeń za taką samą pracę;

(v) przystosowanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian;

(vi) aktywne i zdrowe starzenie się;

(vii) modernizację instytucji działających na rynku pracy, takich jak publiczne i prywatne służby zatrudnienia, oraz lepsze dostosowanie do potrzeb rynku pracy, w tym poprzez przedsięwzięcia służące zwiększaniu ponadnarodowej mobilności pracowników, oraz systemy mobilności oraz lepszej współpracy instytucji i właściwych zainteresowanych podmiotów;

b) w ramach celu tematycznego „promowanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją":

(i) aktywne włączenie, w tym z myślą o promowaniu równych szans oraz aktywnego uczestnictwa i zwiększaniu szans na zatrudnienie;

(ii) integrację społeczno-gospodarczą społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie;

(iii) zwalczanie wszelkich form dyskryminacji oraz promowanie równych szans;

(iv) ułatwianie dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym;

(v) wspieranie przedsiębiorczości społecznej i integracji zawodowej w przedsiębiorstwach społecznych oraz ekonomii społecznej i solidarnej w celu ułatwiania dostępu do zatrudnienia;

(vi) strategie rozwoju lokalnego kierowane przez społeczność;

c) w ramach celu tematycznego „inwestowanie w kształcenie, szkolenie oraz szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie":

(i) ograniczenie i zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej oraz zapewnianie równego dostępu do dobrej jakości wczesnej edukacji elementarnej oraz kształcenia podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, z uwzględnieniem formalnych, nieformalnych i pozaformalnych ścieżek kształcenia umożliwiających ponowne podjęcie kształcenia i szkolenia;

(ii) poprawę jakości, skuteczności i dostępności szkolnictwa wyższego oraz kształcenia na poziomie równoważnym w celu zwiększenia udziału i poziomu osiągnięć, zwłaszcza w przypadku grup w niekorzystnej sytuacji;

(iii) wyrównywanie dostępu do uczenia się przez całe życie o charakterze formalnym, nieformalnym i pozaformalnym wszystkich grup wiekowych, poszerzanie wiedzy, podnoszenie umiejętności i kompetencji siły roboczej oraz promowanie elastycznych ścieżek kształcenia, w tym poprzez doradztwo zawodowe i potwierdzanie nabytych kompetencji;

(iv) lepsze dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, ułatwianie przechodzenia z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia oraz wzmacnianie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego i ich jakości, w tym poprzez mechanizmy prognozowania umiejętności, dostosowania programów nauczania oraz tworzenia i rozwoju systemów uczenia się poprzez praktyczną naukę zawodu realizowaną w ścisłej współpracy z pracodawcami;

d) w ramach celu tematycznego „wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej":

(i) inwestycje w zdolności instytucjonalne i w sprawność administracji publicznej oraz efektywność usług publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrego rządzenia.

Ten priorytet inwestycyjny ma zastosowanie wyłącznie w państwach członkowskich, które kwalifikują się do wsparcia przez Fundusz Spójności, lub w państwach członkowskich, w których skład wchodzi co najmniej jeden region sklasyfikowany na poziomie NUTS 2, o którym mowa w art. 90 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;

(ii) budowanie potencjału wszystkich zainteresowanych podmiotów kształtujących politykę w zakresie kształcenia, uczenia się przez całe życie, szkolenia i zatrudnienia oraz polityki społecznej, w tym poprzez pakty sektorowe i terytorialne na rzecz wdrażania reform na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

2. Przez priorytety inwestycyjne wymienione w ust. 1 EFS przyczynia się również do wdrażania innych celów tematycznych wymienionych w art. 9 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, zwłaszcza przez:

a) wsparcie przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, odpornej na zmiany klimatu, zasobooszczędnej i sprzyjającej ochronie środowiska, przez usprawnienie systemów kształcenia i szkolenia niezbędne do dostosowania umiejętności i kwalifikacji, podnoszenia umiejętności siły roboczej i tworzenia miejsc pracy w sektorach związanych ze środowiskiem naturalnym i energią;

b) zwiększenie dostępności, wykorzystania i jakości technologii informacyjno-komunikacyjnych przez rozwój kultury informatycznej i e-uczenie się, oraz inwestycje w e-integrację, e-umiejętności i umiejętności związane z przedsiębiorczością;

c) wspieranie badań naukowych, rozwoju technologii oraz innowacji przez rozwój studiów podyplomowych i umiejętności z zakresu przedsiębiorczości, szkolenie naukowców, działania służące tworzeniu sieci i nawiązywaniu współpracy partnerskiej między instytucjami szkolnictwa wyższego, ośrodkami i przedsiębiorstwami badawczymi i technologicznymi;

d) poprawę konkurencyjności oraz długoterminowej stabilności małych i średnich przedsiębiorstw przez wspieranie zdolności przystosowania się przedsiębiorstw, kadry zarządzającej i pracowników, zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki i wspieranie podmiotów świadczących usługi edukacyjne zorientowane na praktyczne kształcenie lub szkolenie zawodowe.

Artykuł 4

Spójność i koncentracja tematyczna

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby strategie i przedsięwzięcia określone w programach operacyjnych były spójne z wyzwaniami wskazanymi w krajowych programach reform, a także – w stosownych przypadkach – w innych krajowych strategiach walki z bezrobociem, ubóstwem i wykluczeniem społecznym i także w stosownych zaleceniach Rady przyjętych na podstawie art. 148 ust. 4 TFUE, oraz aby odpowiadały na te wyzwania, w celu przyczynienia się do osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020" w zakresie zatrudnienia, kształcenia i ograniczenia ubóstwa.

2. Co najmniej 20 % całkowitych zasobów EFS w każdym państwie członkowskim przeznaczane jest na cel tematyczny „promowanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją" określony w art. 9 akapit pierwszy pkt 9 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

3. Państwa członkowskie dążą do koncentracji tematycznej zgodnie z następującymi ustaleniami:

a) w przypadku bardziej rozwiniętych regionów państwa członkowskie przeznaczają co najmniej 80 % alokacji EFS dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie pięć priorytetów inwestycyjnych określonych w art. 3 ust. 1;

b) w przypadku regionów przejściowych państwa członkowskie przeznaczają co najmniej 70 % alokacji EFS dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie pięć priorytetów inwestycyjnych określonych w art. 3 ust. 1;

c) w przypadku słabiej rozwiniętych regionów państwa członkowskie przeznaczają co najmniej 60 % alokacji EFS dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie pięć priorytetów inwestycyjnych określonych w art. 3 ust. 1.

4. Osie priorytetowe, o których mowa w art. 11 ust. 1, nie są uwzględniane przy obliczaniu wartości procentowych określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Wskaźniki

1. Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, wskaźniki specyficzne dla programu są wykorzystywane zgodnie z art. 27 ust. 4 i art. 96 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) i (iv) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Wszystkie wspólne wskaźniki produktu i rezultatu są przedmiotem sprawozdawczości w przypadku wszystkich priorytetów inwestycyjnych. Wskaźniki rezultatu określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia są przekazywane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Gdy ma to zastosowanie, dane są rozbite się według płci.

W odniesieniu do wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników produktu wartości bazowe wynoszą zero. O ile jest to istotne dla charakteru operacji objętych wsparciem, skumulowane wartości docelowe ujęte ilościowo dla tych wskaźników się na 2023 r. Wskaźniki produktu są wyrażane w wartościach bezwzględnych.

W przypadku wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu, dla których określono na 2023 r. skumulowaną wartość docelową ujętą ilościowo, wartości bazowe ustala się w oparciu o najnowsze dostępne dane lub o inne odpowiednie źródła informacji. Wskaźniki rezultatu specyficzne dla programu i odpowiadające im wartości docelowe mogą być wyrażone w ujęciu ilościowym lub jakościowym.

2. W uzupełnieniu ust. 1, wskaźniki rezultatu określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia stosowane są w odniesieniu do wszystkich operacji wspieranych w ramach priorytetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), dla celów wdrożenia Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych. Wszystkie wskaźniki określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia są powiązane z łączną ilościową wartością docelową w odniesieniu do 2023 r. oraz ze wskaźnikami bazowymi.

3. Wraz z rocznymi sprawozdaniami z wdrażania każda instytucja zarządzająca przekazuje drogą elektroniczną ustrukturyzowane dane dotyczące każdej osi priorytetowej w podziale na priorytety inwestycyjne. Dane te przekazuje się dla poszczególnych kategorii interwencji, o których mowa w art. 96 ust. 2 lit. b) ppkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz dla wskaźników produktu i rezultatu. Na zasadzie odstępstwa od art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przekazywane dane dotyczące wskaźników produktu i rezultatu odnoszą się do wartości dla operacji zrealizowanych częściowo lub w całości.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE PROGRAMOWANIA I WDRAŻANIA

Artykuł 6

Udział partnerów

1. Udział partnerów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, we wdrażaniu programów operacyjnych może przyjąć formę grantów globalnych w rozumieniu art. 123 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. W takich przypadkach w programie operacyjnym określa się część programu operacyjnego objętą grantem globalnym, w tym szacunkową alokację finansową dla tej części pochodzący z każdej osi priorytetowej.

2. Aby zachęcić partnerów społecznych do odpowiedniego uczestnictwa w przedsięwzięciach wspieranych przez EFS, instytucje zarządzające programem operacyjnym w regionie określonym w art. 90 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 lub w państwie członkowskim kwalifikującym się do wsparcia z Funduszu Spójności zapewniają alokowanie odpowiedniej do potrzeb kwoty ze środków EFS na przedsięwzięcia na rzecz budowania potencjału w formie szkoleń, działań związanych z tworzeniem sieci, pogłębiania dialogu społecznego oraz na przedsięwzięcia podejmowane wspólnie przez partnerów społecznych.

3. Aby zachęcić organizacje pozarządowe do odpowiedniego uczestnictwa w przedsięwzięciach wspieranych przez EFS i ułatwić dostęp tych organizacji do wspomnianych przedsięwzięć, w szczególności w dziedzinie włączenia społecznego, równości płci i równych szans, instytucje zarządzające programem operacyjnym w danym regionie, określonym w art. 90 ust. 2 lit. a) lub (b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, lub w państwie członkowskim kwalifikującym się do wsparcia z Funduszu Spójności zapewniają alokowanie zasobów ze środków EFS na działania na rzecz budowania zdolności organizacji pozarządowych.

Artykuł 7

Promowanie równości między kobietami i mężczyznami

Państwa członkowskie i Komisja promują równość mężczyzn i kobiet przez uwzględnianie horyzontalne problematyki równości płci, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, na wszystkich etapach przygotowania, wdrażania, monitorowania i ewaluacji programów operacyjnych. Za pośrednictwem EFS państwa członkowskie i Komisja wspierają także szczególne ukierunkowane przedsięwzięcia możliwe do wdrażania w każdym z priorytetów inwestycyjnych, o których mowa w art. 3, a w szczególności w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) niniejszego rozporządzenia, w celu zwiększenia trwałego udziału kobiet w zatrudnieniu i rozwoju ich kariery, a tym samym zwalczania zjawiska feminizacji ubóstwa, ograniczenia segregacji ze względu na płeć, zwalczania stereotypów związanych z płcią na rynku pracy w obszarze kształcenia i szkoleń oraz promowania godzenia życia zawodowego i osobistego wszystkich osób, jak również równego podziału obowiązków opiekuńczych pomiędzy mężczyznami i kobietami.

Artykuł 8

Promowanie równych szans i niedyskryminacji

Państwa członkowskie i Komisja wspierają równość szans wszystkich – bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek czy orientację seksualną – w drodze uwzględniania zasady niedyskryminacji, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. W ramach EFS państwa członkowskie i Komisja wspierają również szczególne przedsięwzięcia we wszystkich priorytetach inwestycyjnych, o których mowa w art. 3, w szczególności w art. 3 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia. Takie przedsięwzięcia mają na celu zwalczanie wszelkich form dyskryminacji, a także zwiększanie dostępności dla osób z niepełnosprawnościami z myślą o poprawie integracji w zakresie zatrudnienia, kształcenia i szkolenia, a tym samym o pogłębianiu włączenia społecznego, zmniejszaniu nierówności w zakresie wykształcenia i stanu zdrowia oraz ułatwianiu przejścia od opieki instytucjonalnej do środowiskowej, w szczególności w przypadku osób, które doświadczają dyskryminacji z kilku powodów jednocześnie.

Artykuł 9

Innowacje społeczne

1. EFS promuje innowacje społeczne we wszystkich obszarach objętych jego zakresem zdefiniowanym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, w szczególności w celu testowania, ewaluacji oraz zwiększania zasięgu oddziaływania innowacyjnych rozwiązań również na szczeblu lokalnym lub regionalnym na rzecz zaspokajania potrzeb społecznych we współpracy z odpowiednimi partnerami, a zwłaszcza partnerami społecznymi.

2. Państwa członkowskie określają w swoich programach operacyjnych albo na późniejszym etapie wdrażania obszary innowacji społecznych, odpowiadające ich szczególnym potrzebom.

3. Komisja ułatwia budowanie potencjału na rzecz innowacji społecznych, w szczególności przez wspieranie wzajemnego uczenia się, tworzenie sieci, oraz rozpowszechnianie i promowanie dobrych praktyk i metodyki.

Artykuł 10

Współpraca ponadnarodowa

1. Państwa członkowskie wspierają współpracę ponadnarodową w celu promowania wzajemnego uczenia się, zwiększając przez to skuteczność polityk wspieranych przez EFS. Współpraca ponadnarodowa wiąże się z udziałem partnerów z co najmniej dwóch państw członkowskich.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie posiadające jeden program operacyjny wspierany przez EFS lub jeden wielofunduszowy program operacyjny, w należycie uzasadnionych przypadkach i z uwzględnieniem zasady proporcjonalności mogą wyjątkowo podjąć decyzję o nieudzielaniu wsparcia przedsięwzięciom w zakresie współpracy ponadnarodowej.

3. Państwa członkowskie, we współpracy z właściwymi partnerami, mogą wybrać tematy współpracy ponadnarodowej z listy wspólnych tematów zaproponowanej przez Komisję i zatwierdzonej przez komitet, o którym mowa w art. 25, lub inne tematy odpowiadające ich szczególnym potrzebom.

4. Komisja ułatwia współpracę ponadnarodową w zakresie wspólnych tematów z listy, o której mowa w ust. 3, oraz w razie potrzeby w zakresie innych tematów wybranych przez państwa członkowskie, poprzez wzajemne uczenie się i skoordynowane lub wspólne działania. W szczególności Komisja organizuje działania unijnej platformy w celu ułatwienia tworzenia partnerstw ponadnarodowych, wymiany doświadczeń, budowania potencjału i tworzenia sieci, jak również gromadzenia i rozpowszechniania odpowiednich wyników. Ponadto Komisja opracowuje skoordynowane ramy wdrażania, obejmujące wspólne kryteria kwalifikowalności, rodzaje i harmonogram działań oraz wspólne podejścia metodologiczne w zakresie monitorowania i ewaluacji, w celu ułatwienia współpracy ponadnarodowej.

Artykuł 11

Specyficzne dla funduszu przepisy dotyczące programów operacyjnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 96 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w programach operacyjnych można określać osie priorytetowe w celu wdrażania innowacji społecznych i współpracy ponadnarodowej, o których mowa w art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 120 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 maksymalna stopa dofinansowania dla osi priorytetowej zwiększa się o 10 punktów procentowych, nie przekraczając jednak 100 %, w przypadku gdy całość osi priorytetowej jest przeznaczona na innowacje społeczne, współpracę ponadnarodową lub na połączenie tych dwóch rodzajów przedsięwzięć.

3. Oprócz informacji podawanych zgodnie z art. 96 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, w programach operacyjnych określa się również wkład planowanych działań wspieranych przez EFS do:

a) celów tematycznych wymienionych w art. 9 akapit pierwszy pkt 1–7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odnośnie do poszczególnych osi priorytetowych, gdy ma to zastosowanie;

b) innowacji społecznych i współpracy ponadnarodowej, o których mowa w art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, gdy nie są one objęte odrębną osią priorytetową.

Artykuł 12

Przepisy szczególne dotyczące traktowania szczególnych uwarunkowań terytorialnych

1. EFS może wspierać strategie rozwoju lokalnego kierowane przez społeczność na obszarach miejskich i wiejskich, o czym mowa w art. 32, 33 i 34rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, pakty terytorialne i lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia, w tym zatrudnienia ludzi młodych, kształcenia i włączenia społecznego, jak również zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT), o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

2. W uzupełnieniu interwencji EFRR, o których mowa w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 ([1]), EFS może wspierać zrównoważony rozwój obszarów miejskich przez strategie określające zintegrowane działania służące rozwiązywaniu problemów gospodarczych, środowiskowych i społecznych występujących na obszarach miejskich, przy czym decyzje w sprawie określenia tych problemów podejmują państwa członkowskie na podstawie zasad określonych w ich odpowiednich umowach partnerstwa.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA FINANSOWEGO

Artykuł 13

Kwalifikowalność wydatków

1. EFS zapewnia wsparcie wydatków kwalifikowalnych, które, o czym mowa w art. 120 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, mogą obejmować wszelkie zasoby finansowe będące przedmiotem wspólnego wkładu pracodawców i pracowników.

2. EFS może udzielać wsparcia w odniesieniu do wydatków poniesionych w przypadku operacji spoza obszaru objętego programem, ale na terytorium Unii, pod warunkiem że spełnione są dwa następujące wymogi:

a) operacja przynosi korzyść dla obszaru objętego programem;

b) obowiązki instytucji właściwych dla danego programu operacyjnego w odniesieniu do zarządzania, kontroli i audytu, dotyczące operacji, są wypełniane przez instytucje odpowiedzialne za program operacyjny, w ramach którego udziela się wsparcia danej operacji lub organy te zawierają umowy z instytucjami państwa członkowskiego, w którym dana operacja jest wdrażana zapewniające, że w tym państwie członkowskim spełnione są wymogi w odniesieniu do zarządzania, kontroli i audytu dotyczące danej operacji.

3. Do wysokości 3 % budżetu programu operacyjnego finansowanego z EFS lub części EFS w ramach wielofunduszowego programu operacyjnego, wydatki poniesione poza terytorium Unii kwalifikują się do objęcia wkładem EFS, o ile dotyczą celów tematycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) lub art. 3 ust. 1 lit. c) i o ile właściwy komitet monitorujący wyraził zgodę na daną operację lub rodzaje danych operacji.

4. Oprócz wydatków, o których mowa w art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, także zakup infrastruktury, gruntów i nieruchomości nie kwalifikuje się do objęcia wkładem EFS.

5. Wkłady niepieniężne w formie dodatków bądź wynagrodzeń wypłacanych przez stronę trzecią uczestnikom danej operacji mogą być kwalifikowalne w ramach EFS, o ile tego rodzaju wkłady niepieniężne są wnoszone zgodnie z przepisami krajowymi, w tym z zasadami rachunkowości a wartość wkładu ESF nie przekracza kosztów poniesionych przez stronę trzecią.

Artykuł 14

Formy kosztów uproszczonych

1. Obok form, o których mowa w art. 67 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, Komisja może refundować wydatki poniesione przez państwa członkowskie na podstawie standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych określonych przez Komisję. Do celów stosowania rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 obliczone na tej podstawie kwoty uważa się za wsparcie publiczne udzielone beneficjentom i za wydatki kwalifikowalne.

Dla celów akapitu pierwszego Komisja jest uprawniona, zgodnie z art. 24, do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących rodzaju operacji objętych wsparciem, definicji standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych oraz ich maksymalnych kwot, które mogą być dostosowane do obowiązujących wspólnie stosowanych metod z należytym uwzględnieniem doświadczeń zdobytych w poprzednim okresie programowania.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia" oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Zob. s. 289 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Celem audytu finansowego jest wyłącznie sprawdzenie, czy spełnione zostały warunki refundacji przez Komisję wydatków na podstawie standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych.

W przypadku zastosowania finansowania na podstawie standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych zgodnie z akapitem pierwszym państwo członkowskie może wprowadzić własne zasady rachunkowości w celu wspierania operacji. Dla celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 takie zasady rachunkowości i wynikające z nich kwoty nie są przedmiotem kontroli instytucji audytowej ani Komisji.

2. Zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. d) i art. 67 ust. 5 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, w celu pokrycia pozostałych kosztów kwalifikowalnych operacji można wykorzystać stawkę ryczałtową w wysokości do 40 % bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów personelu, przy czym państwo członkowskie nie jest zobowiązane do dokonania żadnych obliczeń w celu ustalenia mającej zastosowanie stawki.

3. W uzupełnieniu metod określonych w art. 67 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, w przypadku gdy wsparcie publiczne w formie dotacji i pomocy zwrotnej nie przekracza 100 000 EUR, kwoty, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. b), c) i d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 można określać indywidualnie przez odniesienie do projektu budżetu uzgodnionego *ex ante* przez instytucję zarządzającą.

4. Bez uszczerbku dla art. 67 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dotacje i pomoc zwrotna, w przypadku których wsparcie publiczne nie przekracza 50 000 EUR, przybierają formę standardowych stawek jednostkowych lub kwot ryczałtowych, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub art. 67 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 lub stawek ryczałtowych zgodnie z art. 67 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, z wyjątkiem operacji otrzymujących wsparcie w ramach programu pomocy państwa. W przypadku stosowania finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe, kategorie kosztów stosowanych do obliczenia danej stawki ryczałtowej mogą być refundowane zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Artykuł 15

Instrumenty finansowe

Zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 EFS może wspierać przedsięwzięcia i obszary polityki wchodzące w jego zakres przez instrumenty finansowe, w tym przez mikrokredyty i fundusze gwarancyjne.

ROZDZIAŁ IV

INICJATYWA NA RZECZ ZATRUDNIENIA LUDZI MŁODYCH

Artykuł 16

Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych stanowi wsparcie walki z bezrobociem wśród młodzieży w kwalifikujących się regionach Unii poprzez wspieranie przedsięwzięć przewidzianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego rozporządzenia. Jest ona skierowana do młodych ludzi poniżej 25 roku życia zamieszkujących w kwalifikujących się regionach, którzy nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą, którzy są bierni zawodowo lub bezrobotni, w tym długotrwale bezrobotni, niezależnie od tego, czy są zarejestrowani jako osoby poszukujące pracy. Na zasadzie dobrowolności państwa członkowskie mogą zdecydować o rozszerzeniu grupy docelowej na młode osoby poniżej 30 roku życia.

Do celów Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych na lata 2014-2015, „kwalifikujące się regiony" to regiony na poziomie NUTS 2 o stopie bezrobocia wśród osób młodych w wieku 15–24 lat wynoszącej ponad 25 % w 2012 r., a w odniesieniu do państw członkowskich, w których stopa bezrobocia młodzieży wzrosła o ponad 30 % w 2012 r. – to regiony na poziomie NUTS 2 o stopie bezrobocia młodzieży wynoszącej ponad 20 % w 2012 r.

Środki przeznaczone na potrzeby Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych mogą być skorygowane w górę w latach 2016–2020 w ramach procedury budżetowej zgodnie z art. 14 rozporządzenia UE nr 1311/2013. Do celów określenia regionów kwalifikujących się do objęcia Inicjatywą na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w latach 2016–2020 odniesienie do danych na 2012 r. w definicji z akapitu drugiego rozumie się jako odniesienie do najnowszych dostępnych danych rocznych. Podział między państwa członkowskie dodatkowych środków odbywa się zgodnie z tymi samymi etapami jak w przypadku pierwotnej alokacji zgodnie z załącznikiem VIII do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W porozumieniu z Komisją państwa członkowskie mogą zadecydować o alokowaniu ograniczonej ilości środków nieprzekraczających 10 % funduszy w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych dla osób młodych zamieszkujących w podregionach, w których panuje wysoki poziom bezrobocia wśród młodzieży i które znajdują się poza kwalifikującymi się regionami na poziomie NUTS 2.

Artykuł 17

Koncentracja tematyczna

Szczególna alokacja dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie jest brana pod uwagę przy obliczaniu koncentracji tematycznej, o której mowa w art. 4.

Artykuł 18

Programowanie

Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych jest włączona do programowania EFS na mocy art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. W stosownych przypadkach państwa członkowskie przedstawiają rozwiązania dotyczące programowania w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w umowach partnerstwa oraz w programach operacyjnych.

Rozwiązania dotyczące programowania mogą przyjmować jedną lub kilka z następujących form:

a) odrębnego programu operacyjnego;

b) odrębnej osi priorytetowej w ramach programu operacyjnego;

c) część co najmniej jednej osi priorytetowej.

Artykuł 9 i 10 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

Artykuł 19

Monitorowanie i ewaluacja

1. Oprócz funkcji komitetu monitorującego określonych w art. 110 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, co najmniej raz w roku komitet monitorujący analizuje wdrażanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w kontekście programu operacyjnego i postępy w osiąganiu jego celów.

2. Roczne sprawozdania z wdrażania oraz sprawozdanie końcowe, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 powinny zawierać dodatkowe informacje dotyczące wdrażania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu podsumowanie tych sprawozdań, o czym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.Komisja uczestniczy w corocznej debacie Parlamentu Europejskiego w sprawie tych sprawozdań.

3. Począwszy od kwietnia 2015 r. oraz w kolejnych latach, w tym samym czasie roczne sprawozdania z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, instytucja zarządzająca przekazują Komisji drogą elektroniczną ustrukturyzowane dane dotyczące każdej osi priorytetowej lub jakiejkolwiek jej części wspierającej Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych. Przekazane dane dotyczące wskaźników odnoszą się do wartości wskaźników określonych w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, do wskaźników specyficznych dla programu. Odnoszą się one do operacji zrealizowanych częściowo lub w całości.

4. Roczne sprawozdania z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, lub, w stosownych przypadkach, sprawozdanie z postępów, o którym mowa w art. 111 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz roczne sprawozdanie z wdrażania przedstawione do dnia 31 maja 2016 r. przedstawiają główne ustalenia z ewaluacji, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. Sprawozdania te również określają i oceniają jakość ofert zatrudnienia otrzymanych przez uczestników Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, w tym osób młodych, w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy, wywodzących się ze społeczności marginalizowanych, oraz zaprzestających kształcenia bez uzyskania kwalifikacji. Sprawozdania te określają także i oceniają postępy tych osób w ustawicznym kształceniu, znajdowaniu trwałych i wartościowych miejsc pracy lub przechodzenie do przygotowania zawodowego czy dobrej jakości stażu.

5. Sprawozdania z postępów o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, zawierają dodatkowe informacje na temat Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz ocenę jej wdrażania. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu podsumowanie tych sprawozdań, o których mowa w art. 53 ust. 2 tego rozporządzenia, i uczestniczy w debacie Parlamentu Europejskiego na temat tych sprawozdań.

6. Co najmniej dwukrotnie w ciągu okresu programowania przeprowadza się ewaluację obejmującą analizę skuteczności, efektywności oraz wpływu wsparcia udzielanego łącznie z EFS *oraz* szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, w tym także na wdrażanie gwarancji dla młodzieży.

Pierwsza ewaluacja zostanie zakończona do dnia 31 grudnia 2015 r., a druga – do dnia 31 grudnia 2018 r.

Artykuł 20

Działania informacyjne i komunikacyjne

1. Beneficjenci zapewniają, by podmioty biorące udział w operacji były w pełni poinformowane o wsparciu w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych udzielanym ze środków z EFS oraz szczególnej alokacji dla tej inicjatywy.

2. Wszelkie dokumenty dotyczące realizacji operacji, wydawane dla ogółu społeczeństwa lub dla uczestników, w tym zaświadczenia o uczestnictwie lub inne certyfikaty, zawierają informację, że dana operacja była wspierana w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

Artykuł 21

Pomoc techniczna

Szczególna alokacja dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych może być wzięta pod uwagę przez państwa członkowskie przy obliczaniu pułapu całkowitej kwoty funduszy polityki spójności alokowanych na pomoc techniczną dla każdego państwa członkowskiego.

Artykuł 22

Wsparcie finansowe

1. Decyzja Komisji o przyjęciu programu operacyjnego ustala maksymalną kwotę wsparcia ze szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz z odpowiedniego wsparcia z EFS, jako kwotę ogólną, jak i według kategorii regionów w odniesieniu do każdej osi priorytetowej. Odpowiednie wsparcie z EFS jest co najmniej równe wsparciu w ramach szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w odniesieniu do każdej osi priorytetowej.

2. Na podstawie kwot, o których mowa w ust. 1, decyzja Komisji, o której mowa w ust. 1 ustala również współczynnik proporcji wsparcia z EFS dla poszczególnych kategorii regionów dla każdej osi priorytetowej.

3. Jeżeli Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych jest wdrażana poprzez konkretną oś priorytetową obejmującą kwalifikujące się regiony z więcej niż jednej kategorii, stosuje się najwyższą stopę dofinansowania w odniesieniu do alokacji EFS.

Szczególna alokacja dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie podlega wymogowi współfinansowania krajowego.

Ogólna stopa dofinansowania osi priorytetowej określona w decyzji Komisji, o której mowa w ust. 1, obliczana jest z uwzględnieniem stopy dofinansowania alokacji EFS oraz szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

Artykuł 23

Zarządzanie finansowe

Niezależnie od art. 130 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, podczas realizacji płatności okresowych oraz płatności salda końcowego dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych na rzecz osi priorytetowej Komisja dokonuje refundacji wydatków z budżetu Unii po równo z EFS i ze szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych. Gdy wszystkie środki ze szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zostaną wypłacone, Komisja dokonuje pozostałych refundacji z budżetu Unii ze środków EFS.

Komisja rozdziela refundacje z EFS między kategoriami regionów zgodnie ze współczynnikiem określonym w art. 22 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

PRZEKAZANIE UPRAWNIEŃ I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 24

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 1 powierza się Komisji od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14 ust. 1 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 14 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 25

Komitet na mocy art. 163 TFUE

1. Komisję wspomaga komitet („Komitet EFS") ustanowiony na mocy art. 163 TFUE.

2. Członek Komisji odpowiedzialny za przewodniczenie Komitetowi EFS może przekazać ten obowiązek wysokiemu rangą urzędnikowi Komisji. Sekretariat Komitetu EFS zapewnia Komisja.

3. Każde państwo członkowskie wyznacza jednego przedstawiciela rządu, jednego przedstawiciela organizacji związkowych, jednego przedstawiciela organizacji pracodawców i po jednym zastępcy wszystkich członków na okres do siedmiu lat. Pod nieobecność członka jego zastępca jest automatycznie uprawniony do uczestnictwa w pracach.

4. W skład Komitetu EFS wchodzi po jednym przedstawicielu ze wszystkich organizacji reprezentujących organizacje pracodawców i organizacje pracowników na szczeblu Unii.

5. Komitet EFS może zaprosić na swoje posiedzenia nieposiadających prawa głosu przedstawicieli Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, a także nieposiadających prawa głosu przedstawicieli odpowiednich organizacji społeczeństwa obywatelskiego, jeżeli porządek obrad wymaga ich udziału.

6. Komitet EFS:

a) jest konsultowany w sprawie projektów decyzji Komisji odnoszących się do programów operacyjnych oraz do programowania w przypadku wsparcia z EFS;

b) jest konsultowany w sprawie planowanego wykorzystania pomocy technicznej w przypadku wsparcia z EFS oraz innych kwestiach istotnych dla EFS, które mają wpływ na wdrażanie strategii na poziomie Unii;

c) zatwierdza wykaz wspólnych tematów współpracy ponadnarodowej przewidzianych w art. 10 ust. 3.

7. Komitet EFS może wydawać opinie na temat:

a) kwestii związanych z wkładem EFS w realizację strategii „Europa 2020";

b) kwestii dotyczących rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 istotnych dla EFS;

c) kwestii związanych z EFS przekazanych komitetowi przez Komisję, a innych niż te, o których mowa w ust. 6.

8. Opinie Komitetu EFS przyjmowane są bezwzględną większością głosów ważnie oddanych i są przekazywane do wiadomości Parlamentu Europejskiego. Komisja informuje Komitet EFS o sposobie, w jaki uwzględniła jego opinie.

Artykuł 26

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani zmianę, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, pomocy zatwierdzonej przez Komisję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1081/2006 lub jakichkolwiek innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 2013 r. Rozporządzenie to lub inne mające zastosowanie przepisy stosuje się nadal po dniu 31 grudnia 2013 r. do tej pomocy lub danych operacji aż do ich zamknięcia.

2. Wnioski o dofinansowanie złożone lub zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1081/2006 przed dniem 1 stycznia 2014 r. zachowują ważność.

Artykuł 27

Uchylenie

Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w art. 26 niniejszego rozporządzenia, uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i należy je rozumieć zgodnie z tabelą korelacji podaną w załączniku III.

Artykuł 28

Przegląd

Parlament Europejski i Rada dokonają przeglądu niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2020 r. zgodnie z art. 164 TFUE.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
M. SCHULZ

W imieniu Rady
Przewodniczący
R. ŠADŽIUS

ZAŁĄCZNIK I

Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dotyczące inwestycji EFS

1) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące uczestników

Przez „uczestników" ([1]) rozumie się osoby korzystające bezpośrednio z interwencji EFS, które to osoby można zidentyfikować na podstawie ich cech charakterystycznych i poprosić je o podanie informacji na temat tych cech, i dla których przeznaczono konkretne środki. Inne osoby nie będą uznawane za uczestników Wszystkie dane pogrupowane są według płci.

Wspólne wskaźniki produktu dotyczące uczestników są następujące:

— bezrobotni, w tym długotrwale bezrobotni*;

— długotrwale bezrobotni*;

— osoby bierne zawodowo*;

— osoby bierne zawodowo, nieuczestniczące w kształceniu lub szkoleniu*;

— osoby pracujące, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek*;

— osoby poniżej 25 lat*;

— osoby powyżej 54 lat*;

— uczestnicy powyżej 54 lat, którzy są bezrobotni, łącznie z długotrwale bezrobotnymi, lub są bierni zawodowo i nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu*;

— osoby z wykształceniem podstawowym (ISCED 1) lub średnim I stopnia (ISCED 2)*;

— osoby z wykształceniem na poziomie ponadgimnazjalnym (ISCED 3) lub policealnym (ISCED 4)*;

— osoby z wykształceniem wyższym (ISCED 5 do 8)*;

— uczestnicy żyjący w gospodarstwie domowym bez osób pracujących*;

— uczestnicy żyjący w gospodarstwie domowym bez osób pracujących, z dziećmi pozostającymi na utrzymaniu*;

— uczestnicy żyjący w gospodarstwie domowym składającym się z jednej osoby dorosłej i dzieci pozostających na utrzymaniu*;

— migranci, uczestnicy obcego pochodzenia, mniejszości (w tym społeczności marginalizowane, takie jak Romowie)**;

— uczestnicy z niepełnosprawnościami **;

— inne osoby w niekorzystnej sytuacji społecznej**.

Łączna liczba uczestników będzie obliczana automatycznie na podstawie wskaźników produktu.

Te dane dotyczące uczestników biorących udział w operacji objętej wsparciem EFS będą podawane w rocznych sprawozdaniach z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 i art. 111 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Wszystkie dane pogrupowane zostaną według płci.

— osoby bezdomne lub dotknięte wykluczeniem z dostępu do mieszkań*

— osoby pochodzące z obszarów wiejskich* ([2]);

([1]) Instytucja zarządzająca ustanowi system rejestracji i przechowywania danych poszczególnych uczestników w formie elektronicznej, jak określono w art. 125 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Rozwiązania dotyczące przetwarzania danych obowiązujące w państwach członkowskich są zgodne z przepisami dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31), w szczególności z jej art. 7 i 8.
Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką (*) są danymi osobowymi zgodnie z art. 7 dyrektywy 95/46/WE. Ich przetwarzanie jest konieczne dla zgodności ze zobowiązaniem prawnym, któremu podlega administrator danych (art. 7 lit. c) dyrektywy 95/46/WE). Definicja administratora danych zawarta jest w art. 2 dyrektywy 95/46/WE.
Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi podwójną gwiazdką (**) należą do szczególnej kategorii danych osobowych zgodnie z art. 8 dyrektywy 95/46/WE. Pod warunkiem ustanowienia odpowiednich środków zabezpieczających państwa członkowskie mogą, ze względu na istotny interes publiczny, ustalić dodatkowe wyłączenia, poza tymi, które zostały przewidziane w art. 8 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE, na mocy ustawy krajowej lub decyzji organu nadzorczego (art. 8 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE).

([2]) Dane zbierane są na poziomie mniejszych jednostek administracyjnych (lokalnych jednostek administracyjnych 2) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

Dane dotyczące uczestników objętych powyższymi dwoma wskaźnikami będą podawane w rocznych sprawozdaniach z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Dane te będą gromadzone na podstawie reprezentatywnej próby uczestników w ramach każdego priorytetu inwestycyjnego. Należy zapewnić wewnętrzną ważność próby tak, aby zebrane dane mogły być uogólnione na poziomie priorytetu inwestycyjnego.

2) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące podmiotów są następujące:

— liczba projektów zrealizowanych w pełni lub częściowo przez partnerów społecznych lub organizacje pozarządowe;

— liczba projektów ukierunkowanych na trwały udział kobiet w zatrudnieniu i rozwój ich kariery zawodowej;

— liczba projektów obejmujących administrację publiczną lub służby publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym;

— liczba objętych wsparciem mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw ekonomii społecznej).

Te dane będą podawane w rocznych sprawozdaniach z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 i art. 111 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

3) Wspólne wskaźniki rezultatu bezpośredniego dotyczące uczestników są następujące:

— bierni zawodowo uczestnicy poszukujący pracy po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy kształcenia lub szkolenia po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy uzyskujący kwalifikacje po opuszczeniu programu;*

— uczestnicy pracujący, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy w niekorzystnej sytuacji społecznej poszukujący pracy, uczestniczący w kształceniu lub szkoleniu, zdobywający kwalifikacje, zatrudnieni (łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek) po opuszczeniu programu**.

Te dane należy podawać w rocznych sprawozdaniach z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 i art. 111 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Wszystkie dane pogrupowane są według płci.

4) Wspólne długoterminowe wskaźniki rezultatu dotyczące uczestników są następujące:

— uczestnicy pracujący, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy znajdujący się w lepszej sytuacji na rynku pracy sześć miesięcy po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy powyżej 54 roku życia, pracujący, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy w niekorzystnej sytuacji społecznej, pracujący, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu**.

Powyższe dane należy podawać rocznych sprawozdaniach z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Należy je gromadzić na podstawie reprezentatywnej próby uczestników w ramach każdego priorytetu inwestycyjnego. Należy zapewnić wewnętrzną ważność próby tak, aby zebrane dane mogły być uogólnione na poziomie priorytetu inwestycyjnego. Wszystkie dane pogrupowane są według płci.

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki rezultatu dotyczące Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

Te dane są podawane w rocznych sprawozdaniach z wdrażania, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz w sprawozdaniu przedłożonym w kwietniu 2015 r. zgodnie z art. 19 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Wszystkie dane pogrupowane są według płci.

1) Wspólne wskaźniki rezultatu bezpośredniego dotyczące uczestników

Przez „uczestników" [1] rozumie się osoby korzystające bezpośrednio z interwencji w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, które to osoby można zidentyfikować i poprosić o ich cechy charakterystyczne i dla których przeznaczono konkretne środki.

Stosuje się następujące wskaźniki rezultatu bezpośredniego:

— Bezrobotni uczestnicy, którzy ukończyli interwencję wspieraną w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych*;

— Bezrobotni uczestnicy, którzy otrzymają ofertę pracy, ustawicznego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu po opuszczeniu programu*;

— Bezrobotni uczestnicy, uczestniczący w kształceniu/szkoleniu lub uzyskujący kwalifikacje lub pracujący, w tym prowadzący działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy długotrwale bezrobotni, którzy ukończyli interwencję wspieraną w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych*;

— uczestnicy długotrwale bezrobotni, którzy otrzymają ofertę pracy, kształcenia ustawicznego, przygotowania zawodowego czy stażu po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy długotrwale bezrobotni, uczestniczący w kształceniu/szkoleniu uzyskujący kwalifikacje lub pracujący, w tym prowadzący działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy bierni zawodowo, nieuczestniczący w kształceniu lub szkoleniu, którzy ukończyli interwencję wspieraną w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych**;

— uczestnicy bierni zawodowo, nieuczestniczący w kształceniu lub szkoleniu, którzy otrzymają ofertę pracy, kształcenia ustawicznego, przygotowania zawodowego czy stażu po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy bierni zawodowo nieuczestniczący w kształceniu lub szkoleniu, uczestniczący w kształceniu/ szkoleniu lub uzyskujący kwalifikacje lub pracujący, w tym prowadzący działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu*.

2) Wspólne długoterminowe wskaźniki rezultatu dotyczące uczestników

Stosuje się następujące długoterminowe wskaźniki rezultatu:

— uczestnicy biorący udział w kształceniu ustawicznym, programach szkoleniowych prowadzących do uzyskania kwalifikacji, przygotowaniu zawodowym lub stażu sześć miesięcy po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy pracujący sześć miesięcy po opuszczeniu programu*;

— uczestnicy prowadzący działalność na własny rachunek sześć miesięcy po opuszczeniu programu*.".

Dane dotyczące długoterminowych wskaźników rezultatu są gromadzone na podstawie reprezentatywnej próby uczestników w ramach każdego priorytetu inwestycyjnego. Należy zapewnić wewnętrzną ważność próby tak, aby zebrane dane mogły być uogólnione na poziomie priorytetu inwestycyjnego.

---

[1] Instytucja zarządzająca ustanowi system rejestracji i przechowywania danych poszczególnych uczestników w formie elektronicznej, jak określono w art. 125 ust. 2 lit. d) rozporządzenia 1303/2013. Rozwiązania dotyczące przetwarzania danych obowiązujące w państwach członkowskich muszą być zgodne z przepisami dyrektywy 95/46/WE w szczególności z jej art. 7 i 8.Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką (*) są danymi osobowymi zgodnie z art. 7 dyrektywy 95/46/WE. Ich przetwarzanie jest konieczne dla zgodności ze zobowiązaniem prawnym, któremu podlega administrator danych (art. 7 lit. c) dyrektywy 95/46/WE). Definicja administratora danych zawarta jest w art. 2 dyrektywy 95/46/WE.
Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi podwójną gwiazdką (**) należą do szczególnej kategorii danych osobowych zgodnie z art. 8 dyrektywy 95/46/WE. Pod warunkiem ustanowienia odpowiednich środków zabezpieczających państwa członkowskie mogą, ze względu na istotny interes publiczny, ustalić dodatkowe wyłączenia, poza tymi, które zostały przewidziane w art. 8 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE, na mocy ustawy krajowej lub decyzji organu nadzorczego (art. 8 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE).

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
	art. 8
art. 7	art. 9
art. 8	art. 10
art. 9	—
art. 10	—
	art. 11
	art. 12
art. 11	art. 13
	art. 14
	art. 15
	art. 16 to 23
	art. 24
	art. 25
art. 12	art. 26
art. 13	art. 27
art. 14	art. 28
art. 15	art. 29